

העותר:

ליאון שנקלר, ת"ז 054589262
מרח' המעגל 1 הוד השרון 4530474
טל': 0544281287, דוא"ל: shenkler@netvision.net.il

- נ ג ד -

המשיב:

1. המשרד לביטחון פנים משטרת ישראל
  2. יחידת חופש המידע של משטרת ישראל
  3. מפכ"ל המשטרה רב ניצב רוני אלשיך
- ע"י פרקליטות מחוז מרכז- אזרחי
דרך מנחם בגין 154 בית קרדן 6492107, ת"ד 33260
טל': 073-3736262, פקס: 02-6468017

סיכומים מטעם המדינה

המשיב מתכבד להגיש כתב סיכומים מטעמו לעתירה שבכותרת. בית המשפט הנכבד מתבקש לראות בסיכומים אלו כמקשה אחת יחד עם כתבי הטענות האחרים שהגיש המשיב (תגובה מקדמית; כתב התגובה; תגובה לבקשה לפי פקודת ביזיון). כל כתבי הטענות כולם יחד עם כתב הסיכומים והטיעון בעל פה בדיונים שהתקיימו יהוו את עמדת המדינה.

כפי שיפורט להלן, בית המשפט הנכבד מתבקש להורות על דחיית העתירה בשל העדר עילה, בשל חוסר סמכות עניינית של בית המשפט לעניינים מנהליים לדון בעתירה דנן שכן עיון בחומרי חקירה אינו מנוי בין נושאי החלטות המצויות בסמכות בית משפט נכבד ואף לגופם של דברים, בפי שיפורט להלן.

א. מבוא - דין העתירה להידחות על דיני הראיות והעומד בבסיס העתירה

1. הכלל הראייתי הבסיסי קובע, כי נטל ההוכחה רובץ על העותר, ואם לא צלח להרימו תידחה עתירתו. כיצד עליו לעשות כן? בהצגת ראיות ויצירת תמונה עובדתית שלמה ומלאה, שיש בה כדי לשכנע את בית המשפט כי אכן הנטל הורם והצדק עימו.
2. אנו חוזרים על כלל ידוע זה, שמותב מכובד זה מכירה שתי וערב, כיוון שהעותר, לא הציג ראיות שיש בהן כדי להרים את הנטל כאמור. העותר לא עמד בעקרונות הבסיסיים והיסודיים שמצויים בלב ליבו של כל הליך משפטי, חובת ביסוס התובענה כדבעי באמצעות ראיות ואסמכתאות, בבחינת הכלל משכבר הימים **"המוציא מחברו עליו הראיה"**.
3. כללי דיני הראיות, מתאימים כמובן גם בעניינים מנהליים ולאותם כללים מתווסף הכלל בדבר חזקת תקינות פעולת המינהל. חזקת התקינות היא בגדר משוכה נוספת, נטל מיוחד של משפט המינהלי, ולכן על העותר להביא ראיות ברף גבוה מספיק על מנת ל"סדוק" את החזקה (ר' פרוטוקול הדיון 16/12/2019, עמ' 9, שר' 14-23).
4. כפי שיוצג להן, העותר מתבססים על טענות **בעלמא בלבד**, שמקורן בהנחות ולא בראיות.
5. לכן בבואו לשבת על 'מדוכת' תיק זה, נבקש מבית המשפט לשאול שאלה אחת פשוטה – האם העותר הציג ראיות אמיתיות, בעלות ערך שיש בהן כדי לבסס את עתירותו? סיכומים אלו יבססו את הטענה, כי העותר לא עמד בנטל המבוקש ומשכך אין הוא זכאי לסעד המבוקש.
6. זאת ועוד, חובה לשית ליבנו לעומד בבסיס הגשת העתירה דנן. נכתב בסיכומי העותר בפרק **"העין הציבורית"** כי העותר נמנה על קבוצה ציבורית גדולה של אלו הטוענים שקיים ספק ענקי בהרשעתו של רומן זדורוב במקרה הרצח של המנוחה תאיר ראדה ז"ל. עוד נטען כי **"אין ממצאים פורנזיים ביולוגיים, בזירה או מחוץ לזירה, הקושרים את רומן זדורוב לזירת הרצח של תאיר ראדה ז"ל כי רומן זדורוב לא היה בזירת הרצח"** (בהקשר זה יצוין כי עתירת חופש מידע קודמת של העותר במסגרתה ביקש לקבל לידיו מידע הנוגע טביעות אצבע וממצאי דנ"א מתוך תיק החקירה – נדחתה עת"מ 31201-10-16, בפני מותב נכבד זה, פסק דין מתאריך 26/01/2017).
7. בהקשר זה נציין את סעיף 17 (ד) בחוק חופש המידע, התשנ"ח-1988 (להלן: **"חוק חופש המידע"**) שלפיו יש לתת את הדעת לעניין הציבורי. בהקשר זה נזכיר את ע"מ 1825/02 **מדינת ישראל, משרד הבריאות נ' איגוד בתי אבות – א.ב.א.**, פ"ד נט(3) 726, שם נקבע כי ביחס לחסיונות הקבועים בסעיף 9(ב) לחוק חופש המידע על הפונה להראות **אינטרס מיוחד במידע**. וגם אם קיים אינטרס – ובענייננו כאמור אין - יש שהדבר יבוא לידי ביטוי באיזונים שלפי סעיף 10 לחוק חופש המידע ובמקרה של עתירה לפי סעיף 17). דברים אלו גם יפים מקל וחומר על החסיונות שבסעיף 9(א) לחוק חופש המידע שקובעים איסור קטגורי למסירת מידע.
8. העותר לא הציג אינטרס מיוחד למסירת המידע. העובדה כי העותר מעוניין לחשוף מידע שאין לחשוף לפי החוק (כפי שיפורט בהמשך), או טענתו כי הוא נמנה על קבוצה ציבורית גדולה המטילה ספק בהרשעתו של רומן זדורוב, אינה מקימה זכות לעיין במידע שהחוק אוסר על חשיפתם. ובהקשר זה נחזור על שהוסבר לעותר תיק חקירת המנוחה תאיר ראדה ז"ל, נבחנה על ידי 2 ערכאות שיפוטיות (מחוזי ועליון).

9. בהקשר זה נזכיר כי המשיבה ביצעה את האיזון הראוי (סעיף 10 לחוק חופש המידע) ומסרה לעותר את המידע שניתן היה למסור.

10. דברים אלו נכתבים עתה, בפתיח הסיכומים, משום שזו האספקלריה בעדה יש לבחון את העתירה דן.

ב. העתירה בתמצית

1. העתירה דן עניינה ב-3 בקשות לקבלת מידע מיחידת חופש המידע במשטרת ישראל, שהגיש העותר בהתאם לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1988 (להלן: "חוק חופש המידע"). מספר הבקשות הוא: 4690, 4975, 5067. במסגרת הבקשות מבוקשים עשרות רבות של מסמכים ומידע מסוגים שונים. כפי שיפורט להלן, כל הבקשות קיבלו מענה ענייני ומפורט וכל המידע שניתן היה למסור - נמסר.

2. במסגרת העתירה דן הגישה המשיבה בתאריך 12/06/2018 תגובה מקדמית לעתירה; ובתאריך 23/01/2019 כתב תגובה.

#. מצ"ב מסומנים (בהתאמה) נספח מש'1, מש'2 העתק תגובה מקדמית לעתירה וכתב תגובה.

3. עוד חובה לציין, כי לאחר שהוגשה התגובה המקדמית וניתן פירוט ביחס למידע שנמסר לעותר, ניתנה בתאריך 18/06/2018 החלטת כבוד השופטת ורדה מרוז, סג"כ, שלהלן: "לנוכח התגובה המפורטת והיסודית, ולאור העובדה שחלק מהמידע הועמד לרשות העותר ובאשר לחלקו האחר, על פני הדברים, ניתנו הסברים מניחים את הדעת – יודיע העותר עד לתאריך 1.7.18 אם הוא עומד על עתירתו". העותר ביקש להמשיך ולנהל את העתירה.

4. העותר פנה אל משטרת ישראל פעמים רבות ובעניינים שונים בקשר לבקשותיו ועל מנת שלא להכביד ולהקל על הקריאה כל בקשה תקבל התייחסות נפרדת, להלן תמצית פירוט הבקשות:

מענה שניתן	מהות הבקשה	מס' הבקשה
הבקשה התקבלה במלואה - בבירור שנערך מול היחידה הרלוונטית, לא התקיימה ביקורת של מדור ביקורת ארצית של משטרת ישראל בנדון.	קבלת כל דו"חות הביקורת של היחידה לביקורת פנימית של משטרת ישראל שנעשו בקשר לחקירת הרצח של המנוחה תאיר ראדה ז"ל.	4690
הבקשה התקבלה בחלקה - הועברה רשימת כל דו"חות הביקורת שבוצעו ע"י יחידת הביקורת הפנימית של המשטרה. לא נמסרו נתונים לא ממחושבים (סעיף 2)8 לחוק חופש המידע); לא נמסרו נתונים שנוגעים לגופי חקירה (סעיף 14(א)9) לחוק חופש המידע); לגבי דו"חות יחידת הביקורת - מדובר במאות בקורות שמצריכות עיון פרטני ולכן מדובר בהקצאת משאבים בלתי סבירה (סעיף 1)8 לחוק חופש המידע) - אולם לאחר עיון ברשימת הביקורות ניתן לשוב	קבלת כל דוחות הביקורת של היחידה לביקורת פנימית של המשטרה ו/או כל יחידת ביקורת אחרת במשטרת ישראל, שנעשו ב-10 השנים האחרונות. וכן את רשימת כל דוחות הביקורת שנעשו לפי: מספרם הסידורי, כותרתם, הגוף המבוקר ותאריך הדוח.	4975

<p>ולבקש קבלת בקרה מסוימת והבקשה תיבחן.</p> <p>לגבי בקרות שבוצעו ע"י יחידות אחרות במשטרה – מאות בקרות מבוצעות אצל כלל יחידות המשטרה, ובקרות אלו מצויות ביחידות. לשם קבלתן יש לפנות אל כלל היחידות ולעניין בהן כמו כן לקבל התייחסות של כל יחידה לגבי כל בקרה ובקרה ועל כן מדובר בהקצאת משאבים בלתי סבירה (סעיף 18(1) לחוק חופש המידע).</p>		
<p>הבקשה התקבלה בחלקה – נמסר המידע אותו ניתן היה למסור למעט נתונים שנוגעים לגופי חקירה (סעיף 14(א)(9) לחוק חופש המידע); לא הותר לפרסום מידע שיש בו כדי לחשוף ולפגוע בשיטות והאמצעים על פיהם פועלת משטרת ישראל ולפגוע ביכולת האכיפה של משטרת ישראל (סעיפים 9(ב)(1) ו-9(ב)(8)(א) לחוק חופש המידע); לא נמסר מידע שמצריך הקצאת משאבים בלתי סבירה (סעיף 18(1) לחוק חופש המידע); לא נמסר מידע שמהווה מסמך פנימי ותרשומות פנימיות (סעיף 9(ב)(4) לחוק חופש המידע);</p>	<p>קבלת מידע הנוגע לנהלים, רשימות גורמים משטרתיים המבצעים ביקורות, ביקורות, דו"חות וכד'.</p>	5067

ג. העותר ביקש מידע שחוק חופש המידע אינו חל עליו

5. דין העתירה להידחות גם **בהיעדר עילה ובחוסר סמכות עניינית**, משחוק חופש המידע, מכוחו הוגש חלק מן העתירה אינו חל על המידע המבוקש בגדרה, כפי שנמסר לעותר במענים שנשלחו אליו.
6. סעיפים 14(א)(8) ו-9(9) לחוק חופש המידע קובעים באופן קטגורי, כי החוק אינו חל על מערכי המודיעין והחקירות של משטרת ישראל ואינו חל על חומרי חקירה שנאספו על ידם (ר' בג"צ 6631/11 מוחמד זעורה נ' משטרת ישראל (נבו, 07/02/2013); בג"צ 10271/02 פריד נ' משטרת ישראל (נבו, 30/07/2006)).
7. עוד לעניין זה ראה החלטה בה"פ (מחוזי ת"א) 1337/02 לניאדו דן נ' משרד הבריאות (18/06/2003, נבו), במקרה דשם הוגשה בקשה לעיון בחומרי חקירה בתיק שנסגר בהיעדר ראיות מספיקות. כב' השופטת (כתוארה דאז) הילה גרסטל דחתה את התובענה (ר' גם עת"מ (מינהליים, חיפה) 1219/05 עבוד אליאס נ' משטרת ישראל - המטה הארצי (09/08/2005, נבו)).

8. הנה כי כן, דברי החוק והפסיקה ברורים, מדברים בעד עצמם, ומסבירים מדוע חומר חקירה אינו נכנס לגדרי חוק חופש המידע. **על כן, דין העתירה דחייה מחמת העדר עילה משום חוק חופש המידע אינו חל על מערכי המודיעין והחקירות של משטרת ישראל.**

9. למעלה מן הצורך יצוין, כי בית משפט נכבד זה אינו מוסמך לדון בעתירה דנן. סמכות בית המשפט הנכבד לדון בעתירה נגזרת מהוראת סעיף 5 בחוק בתי משפט לעניינים מנהליים התש"ס-2000 (להלן: "חוק בימ"ש לעניינים מנהליים"), המפנה לעניין המנוי בתוספת הראשונה לחוק.

10. ההחלטה נושא העתירה, שלא לאפשר לעותר לעיין בחומרי חקירה, אינה מנויה בין נושאי ההחלטות המצויות בסמכות בית המשפט לעניינים מנהליים. משכך, בית משפט נכבד זה נעדר סמכות עניינית לדון בעתירה. נפנה את בית המשפט הנכבד לפסק דינה של כבוד השופטת ד"ר מיכל אגמון-גונן, מתאריך 02/03/2015 בעת"מ (ת"א) 31833-06-14 פלוני נ' משטרת מרחב דן האגף למניעת אלימות במשפחה (ר' נספחים י"ג ו-י"ד בכתב התגובה מטעם המדינה).

11. **על כן, דין העתירה דחייה (גם) מחמת העדר סמכות עניינית.**

ד. תמצית העובדות הדרושות

1.ד. בקשה מס' 4690

12. נבקש להפנות לתגובה המקדמית ולכתב התגובה ולאמור שם (לרבות הנספחים). בקצרה נציין כי הוסבר לעותר שהמידע המבוקש אינו קיים מאחר שלא התקיימה ביקורת של מדור ביקורת ארצית של משטרת ישראל. עוד הוסבר לעותר, כי בקורות וביקורות כפי שהוא מבקש במסגרת בקשה מס' 4690, לא מתבצעות בתיק חקירה פעיל או בתיק חקירה שמתנהל בבית המשפט. וכי תיק חקירת המנוחה תאיר ראדה ז"ל, נבחנה על ידי 2 ערכאות שיפוטיות (מחוזי ועליון).

13. מן האמור בסיכומי העותר ביחס לבקשה 4690, למדים כי טיעוני העותר נשענים על חשד בלבד, כך לדוגמא מתוך הסיכומים: "משלקח ליחמ"מ כל כך הרבה זמן ונטען על ידי היחמ"מ למורכבות הבקשה, והיה צורך להציג את הבקשה גם לאישור הארכת מועדים אצל המפכ"ל – חשד העותר שהמשטרה משקרת (נספח 20)".

14. עמדת המשטרה בעניין זה ברורה ובוודאי שחשדו של העותר אין בו די על מנת לסתור את חזקת התקינות. יותר מכך, אמירותיו המקוממות של העותר לפיהן המשטרה "שיקרה" (ר' בסיכומים) או זייפה מסמך (ר' דיון 16/12/2019, שר' 4), אינן ראויות ואנו דוחים אותן. נחזור על הדברים, ניתן אישור מפכ"ל להארכה המדוברת וכאשר ביקש העותר את האישור עצמו הועבר לידי מכתב פורמלי מאת לשכת מפכ"ל המבוסס כולו על האישור המפכ"ל.

2.ד. בקשה מס' 4975

15. נבקש להפנות לתגובה המקדמית ולכתב התגובה ולאמור שם (לרבות הנספחים). במסגרת בקשה זו ביקש העותר לקבל:

לפי חוק חופש המידע, אני פונה אליך בבקשה לקבל את כל דו"חות הביקורת של היחידה לביקורת פנימית של המשטרה (יב"ק ו/או כל יחידת ביקורת אחרת הקיימת במשטרת ישראל), שנעשו בעשר השנים האחרונות. בנוסף, אני מבקש לקבל את רשימת כל דו"חות הביקורת שנעשו לפי: מספרם הסידור, כותרתם, הגוף המבוקר ותאריך הדו"ח.

אני מתחייב לשלם אגרה על פי דין.

תודה,

ליאון (אריק) שנקלר

16. בקצרה נציין כי הוסבר לעותר כדלקמן: **באשר לבקשה לקבלת נתונים החל משנת 2007** – אין להיענות למבוקש וזאת בהתאם לסעיף 2(8) לחוק חופש המידע מאחר שאיתור המידע כרוך בקושי ממשי וכמו כן מדובר בנתונים שחלפו 7 שנים מיום היווצרם; **באשר לבקשה לקבלת רשימת כל דו"חות הביקורת שנעשו** – צורפה למענה רשימת בקרות שנעשו על ידי היחידה הארצית לביקורת (יב"ק) החל משנת 2010 בחלוקה למספר סידורי, סוג הביקורת ונושא הביקורת כמבוקש. בעניין הבקרה במס"ד 11/2011 ("פקודות ונהלים"), המידע לא נמסר לאור הוראות סעיף 14(א)(9) לחוק חופש המידע; **באשר לבקשה לקבלת כל דו"חות הביקורת של היב"ק** – נמצא שיש לדחות את הבקשה בהתאם לסעיף 1(8) לחוק חופש המידע, הבקשה מצריכה הקצאת משאבים בלתי סבירה מאחר שמדובר **במאות בקורות** שחלקן מצויות בגנוך המדינה שלאחר איתורן יצריכו עיון באופן פרטני בכל אחת ואחת מהן כולל מתן התייחסות של הגורמים המקצועיים הרלוונטיים. **יחד עם זאת, הוצע לעותר לפנות ליחידה בבקשה ממוקדת לצורך קבלת בקרה ספציפית; אשר לבקשה לקבלת בקרות שבוצעו ע"י יחידות בקרה אחרות במשטרת ישראל** – הוסבר לעותר כי **מדי שנה מתבצעות מאות בקרות** מסוגים שונים ע"י גורמים רבים מאוד; אגפי המטה ארצי, מחוזות, מרחבים, תחנות, גורמים מקצועיים, פיקודיים וכיו"ב. וגם במקרה זה מדובר בהקצאת משאבים בלתי סבירה בהתאם לאמור בסעיף 1(8) לחוק חופש המידע.
17. ביחס לבקשה 4975 טוען העותר בסיכומי כי **"מהמידע שניתן בבקשה 4975 ראה העותר שהיב"ק לא ביצע אף ביקורת על אף חקירה שהתנהלה באגף החקירות לאורך כל שבע השנים המדווחות. מידע זה סותר את נוהל הביקורות של אגף החקירות והמודיעין"**. מבלי להתייחס לגוף הטענה, הרי שטענה זו אינה קשורה לבקשת מידע לפי חוק חופש המידע ומדובר בטענה שאינה קשורה להליך דנן ולבית המשפט הנכבד אין סמכות לדון בה.
- 3.ד **בקשה מס' 5067**
18. נבקש להפנות לתגובה המקדמית ולכתב התגובה ולאמור שם (לרבות הנספחים). בקשה זו כללה עשרות פריטים ומגבלת המקום אינה מאפשרת פירוט מלא של כלל המענה. נציין שביקש העותר לקבל נהלים רבים ו**בִּקְרוֹת** שנעשו במחוז הצפוני. בקצרה נציין בקשת העותר התקבלה באופן חלקי ונמסר לעותר המידע שניתן היה למסור (הפירוט המלא כאמור בתגובות שהוגשו והמשיבה מפנה אליהן).
19. לגבי בקשה זו, כפי שעולה גם מן מסיכומי העותר ביקש העותר לצמצם את בקשתו לקבל דו"חות מכל יחידות המשטרה שכן היא בקשה רחבה מדי והתמקד בחקירת הרצח של המנוחה תאיר ראדה ז"ל וביקש לפיכך לקבל לידי את כל **"הביקורות (בקורות) השונות שביצעו גורמי משטרה שונים הקשורים לחקירת רצח תאיר ראדה ז"ל"**.
20. במענה לכך הוסבר לעותר, כפי שהוסבר מוקדם יותר במסגרת בקשה 4690 כי בקרות וביקורות כפי שהוא מבקש, **"לא מתבצעות בתיק חקירה פעיל או בתיק חקירה שמתנהל בבית המשפט"** (ההדגשות במקור). עוד הוסיפו במענה כי תיק חקירת המנוחה תאיר ראדה ז"ל, **"לרבות הליך החקירה בו, נבחנו זה מכבר על ידי 2 ערכאות שיפוטיות מחוזי ועליון"** (ר' גם נספח 42 בעתירה, סעיף 17 בנספח).
21. העותר אינו מסתפק בתשובה זו וטוען בסיכומיו כי התשובה שניתנה **"לא מספקת שום מידע כנדרש ואפילו לא טוענת או נותנת הסבר למצב זה"** גם בעניין זה, מבלי להתייחס לגוף הטענה,

הרי שטענה זו אינה קשורה לבקשת מידע לפי חוק חופש המידע ומדובר בטענה שאינה קשורה להליך דנן ואינה יכולה לידון במסגרת עתירת חופש מידע על-ידי בית המשפט הנכבד.

ה. בקשות המידע על בקשות המידע

22. במסגרת סיכומיו חוזר העותר על טענותיו ביחס לבקשותיו לקבל מידע מתוך החומר שנמצא ביחידת חופש המידע במשטרת ישראל בקשר לפניות 4690 ו-5067 הנ"ל. עניין זה עלה במסגרת הדיונים וביתר שאת במסגרת תגובת המדינה לבקשה לפי פקודת ביזיון בית המשפט. על כן, המשיבה חוזרת על האמור בתגובה לבקשה לפי פקודת ביזיון בית המשפט ועל הטיעון בעל-פה במהלך הדיון מתאריך 16/12/2019.

#. מצ"ב ומסומן נספח מש'3 העתק תגובת המדינה לבקשה לפי פקודת ביזיון בית המשפט.

23. העותר שב וטוען כי לא קיבל מענה לפניותיו. הוסבר בטיעון המדינה כי אין לקבל טענות העותר. לדג' ביחס לבקשת המידע על בקשה 4690 - הוסבר היטב כי ניתן מענה לבקשות המידע על המידע, ובית המשפט הנכבד התרשם מכך באופן בלתי אמצעי (ר' פרוטוקול הדיון 16/12/2019, עמ' 10, שר' 7-14). הוסבר גם כי ברגע שמוגשת תלונה אל היחידה הממשלתית לחופש המידע אזי התקשורת עם הפונה היא באמצעות היחידה הממשלתית (ר' שם, עמ' 10, החל משר' 30 ועד עמ' 11 שר' 8).

24. זאת ועוד, מוסיף העותר כי ביחס לבקשה על בקשה 5067 טוען העותר כי נספח ו' שהוצג בתגובה לבקשת הביזיון הוא מסמך "שקרי, מזויף ומפוברק". גם כאן אין לקבל את עמדת העותר הדברים הוסברו היטב במסגרת הדיון (ר' בין היתר שם, עמ' 13, שר' 23-28).

25. לסיום עניין זה, הוסבר היטב כי העותר כן קיבל מענה והוסבר היטב כי מדובר בחומרים פנימיים שלא ניתן לקבל. גם במקרה זה נבקש לדחות את אמירותיו המקוממות של העותר, אלו אמירות שמוטב לו לא היו מועלות כלל (לא בע"פ ולא בכתב).

ו. ניתן אישור של ראש הרשות לארכה למתן מענה

26. ביחס לעניין זה נפנה את בית המשפט הנכבד לפרק ב' לכתב התגובה וגם לסעיף 11 שם.

ז. הטיעון המשפטי - כל המידע שניתן היה למסור נמסר

27. צבת בצבת עשויה התגובה לעתירה זו, ושזורים בה הוראות שונות מתוך חוק חופש המידע. כפי שניתן לראות בבירור מן הפרק העובדתי מלוא המידע שניתן היה למסור לעותר – נמסר. לא נמסר לעותר מידע שחוק חופש המידע אינו מאפשר מסירתו.

28. סעיף 1 לחוק חופש המידע מתווה את העיקרון לפיו לכל אזרח ישראלי, או תושב, הזכות לקבל מידע מרשות ציבורית. אולם אל לטעות, הזכות למידע הינה רגישה ושבילה פתלתל. יש להלך בזהירות בין האינטרס במסירת מידע לציבור, ובין האינטרס שלא למסור מידע מפאת חשש לפגיעה בתפקוד הרשות, מפאת האיסור למסירת מידע אשר קיים אצל מערכי החקירה והמודיעין או מפאת שמדובר במידע שאיתורו והפקתו יש בהם כדי להכביד ולחייב הקצאת משאבים בלתי סבירה מאת הרשות וכד'.

29. קיימים בחוק חופש המידע מספר הוראות המבחינות בין סוגי מידע ואשר קובעות איזה מידע רשות ציבורית לא תמסור קטגורית; איזה מידע רשות הציבורית אינה חייבת למסור; איזה מידע חוק חופש המידע לא חל עליו (בכל אלה העתירה דנן הוגשה בחוסר סמכות עניינית); איזה מידע אין למסור מאחר שמדובר בקושי באיתורו ומידע שאין למסור מאחר ומדובר

בהקצאת משאבים בלתי סבירה. ללמדך שאבחנות אלו נעשו לאור ההכרה של המחוקק בכך שהזכות לדעת הינה זכות יחסית אשר לעיתים חייבת לסגת מפני אינטרסים עדיפים אחרים.

1.ז. העותר ביקש מידע שחוק חופש המידע אוסר על מסירתו

30. סעיף 9(א) לחוק חופש המידע קובע קטגורית כי "רשות ציבורית לא תמסור מידע שהוא אחד מאלה" (ההדגשה אינה במקור – ל"פ). הסעיף מונה רשימה של מקרים לפיהם לרשות הציבורית אין שיקול דעת, מרגע שמדובר באחד המקרים שברשימה משמעות הדבר שקטגורית אין למסור את המידע.

31. כפי שניתן לראות העותר ביקש מידע שאין למסרו כפי שקבוע בהוראת סעיפי המשנה של סעיף 9(א) לחוק חופש המידע. על כן, לא נמסר לעותר מידע שיש במסירתו חשש לפגיעה בביטחון הציבור והמדינה, מאחר ומדובר בחשיפת שיטות הפעלה מבצעיות, סד"כ, וכן הערכות כוחות ביטחון בעת חירום. יחד עם זאת, במקרים שאיפשרו זאת, נעשה איזון ונמסר לעותר מידע חלקי לאחר שבוצעו השחרות, היינו נמסר לעותר מידע שניתן היה למסור. לדג', כאשר ביקש לקבל את מסמך 13/2011 ביקורת מיוחדת - פיצול משלי"ט צפון לשני המחוזות צפון וחוף וחיתוך מצב פיצול המחוזות (ראה לעניין זה עת"מ 49730-10-15 גישה - מרכז לשמירה על הזכות לנוע (ע"ר) נ' מתאם פעולות הממשלה בשטחים (מתפ"ש) ואח' (נבו), 10/08/2016); על פסק הדין הוגש ערעור עמ"מ 8683/16 גישה - מרכז לשמירה על הזכות לנוע נ' מתאם הפעולות הממשלה בשטחים (נבו, 10/08/2016) אשר נדחה בהמלצת כבוד בית המשפט העליון; ר' גם בג"ץ 258/07 חברת הכנסת זהבה גלאון נ' ועדת הבדיקה הממשלתית לבדיקת אירועי המערכה בלבנון (נבו, 06/02/2007).

32. למען שלמות התמונה, יצוין שמסירת מידע תוך השמטת פרטים בוצעה בהתאם לסעיף 11 לחוק חופש המידע (ר' גם עע"מ 4349/14 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' משרד ראש הממשלה (נבו, 03/11/2015)).

2.ז. העותר ביקש מידע שלפי חוק חופש אין חובה למסור

33. סעיף 9(ב) לחוק חופש המידע קובע רשימה של מקרים בהם "רשות ציבורית אינה חייבת למסור מידע" בשונה מסעיף 9(א), הרשימה שבסעיף 9(ב) מצריכה הפעלת שיקול דעת של בחינת המידע המבוקש, משמעותו, מהותו, משמעות מסירתו, ואיזה אינטרס גובר - מסירתו או אי מסירתו? כפי שניתן לראות העותר ביקש מידע שאין חובה למסרו כפי שקבוע בהוראת סעיפי המשנה של סעיף 9(ב) לחוק חופש המידע.

34. העותר ביקש לקבל רשימת הנהלים המשטרתיים הקשורה לקיום המלצות ועדת זיילר, הוסבר לעותר הנהלים שהוא מבקש אלו נהלים אסורים לפרסום מאחר שבין היתר חוק חופש המידע אינו חל עליהם בהתאם לסעיף 14(א)9 לחוק חופש המידע). יחד עם זאת, בוצע איזון ונמסר לעותר "נוהל בקרות אח"מ" שמספרו 03.300.600, ממנו הושמט נספח א' שכותרתו: "נושאי בקרות אח"מ והאחריות על ביצועם" שלא הותר לפרסום מפאת שיש בו כדי לחשוף ולפרט את שיטות ואמצעים לפיהם פועלת משטרת ישראל, ולפגוע ביכולת האכיפה של משטרת ישראל כאמור בסעיפים 9(ב)1 ו-9(ב)8(א) לחוק חופש המידע.

35. מקרה אחר, בנוגע לבקשה לקבל דו"חות ביקורת של היחידה הארצית לביקורת, נמסר לעותר כי לא ניתן למסור מסמך פנימי ותרשומות פנימיות בהתאם סעיף 9(ב)4 לחוק חופש המידע.

יתרה מכך, נעשתה גם בדיקה פרטנית של הבקורות הפרטניות שביקש העותר ואלו קיבלו מענה לגוף הבקורות המבוקשות ומה שניתן למסור - נמסר.

36. כאן גם המקום לציין, שהטעם לאי מסירת מידע לפי סעיף 9(ב) לחוק חופש המידע, לא היה טעם עיקרי לאי מסירת המידע, אלא נימוק נלווה שהצטרף לאיסורים הקטגוריים דוגמת סעיף 9(א) לחוק חופש המידע, או במקרים בהם חוק חופש המידע כלל לא חל לפי סעיף 14(א)9(9) (ודוק לדג', בקשת העותר לקבלת מסמך 5/2014- ביקורת תהליכית- מטה מחוז צפון).

3.ז. חוק חופש המידע קובע שרשות רשאית לדחות בקשה מאחר וקיים קושי באיתור המידע

37. סעיף 8 לחוק חופש המידע קובע מקרים בהם רשות רשאית לדחות בקשה לקבלת מידע במקרים מסוימים, סעיפי המשנה הרלבנטיים הם הקצאת משאבים בלתי סבירה ומידע שנוצר לפני למעלה מ-7 שנים ואיתורו כרוך בקושי של ממש.

38. כך לדוגמא הוסבר לעותר, אשר ביקש לקבל **מאות רבות של בקורות** (לרבות כל דו"חות הביקורת של יחידת הביקורת) כי הדבר מחייב בכל אחת ממאות הבקורות **באופן פרטני**, תוך פנייה וקבלת התייחסות של היחידות המעורבות והגורמים המקצועיים רלוונטיים. עם זאת הוצע לעותר לפנות בבקשה ממוקדת לצורך קבלת בקרה ספציפית וכך גם עשה.

39. במקום אחר, הוסבר לעותר אשר ביקש לקבל מידע החל משנת 2007 במסגרת בקשה מס' 4975, כי הוא מבקש נתונים שאינם ממוחשבים, שאיתורם כרוך בקושי ממשי וכי מדובר בנתונים שחלפו 7 שנים מיום היווצרם.

4.ז. הרשות ביצעה איזון ראוי ומסרה את המידע שניתן היה למסור סעיף 11 לחוק

40. חשוב לציין כי בעתירה דגן אין המדובר בדחייה מלאה. חלק מן המקרים הרשות מסרה מידע. אולם במקרים אחרים, מתוך רצון לשמור על שקיפות ונגישות מידע מחד, ושמירה על האינטרסים האחרים לפיהם אין למסור מידע מאידך, נהגה בהתאם לאמור בסעיף 11 לחוק חופש המידע, המאפשר מסירת מידע חלקי, ובצוהר שנותן לה מסרה לעותר מידע שניתן למסור.

ח. הערה בעניין טענת העותר לפועלו הציבורי

41. טוען העותר בסיכומיו כי הוא נמנה על "קבוצה ציבורית גדולה של אנשים הטוענים כי קיים ספק ענקי בהרשעתו של רומן זדורוב והדורשים זיכוי ופתיחתה של חקירה חדשה לגילוי מבצעי הרצח של תאיר ראדה ז"ל" עוד טוען העותר כי "אין ממצאים פורנזיים ביולוגיים, בזירה או מחוץ לזירה, הקושרים את רומן זדורוב לזירת הרצח של תאיר ראדה ז"ל כי רומן זדורוב לא היה בזירת הרצח". עוד העותר בסיכומיו "זכיתי גם להגיש בג"צ לחייב את היועמ"ש לפעול להגשת בקשה למשפט חוזר לרומן זדורוב".

42. העותר מוסיף וטוען, ללא כל ביסוס, דברים קשים בדבר הכשלה שהפרקליטות מבצעת כלפי בית המשפט והעלאת טענות שקריות. במילותיו של העותר: "ככה גדל המאבק הציבורי במערכות אכיפת החוק ושארית האמון בהן נעלמת".

43. מבדיקה באתר בית המשפט העליון, נראה, על פני הדברים, כי העותר מתכוון לבג"ץ 2700/19 ליאון (אריק) שנקלר נ. היועץ המשפטי לממשלה ד"ר אביחי מנדלביט (פורסם באתר בית המשפט העליון, 01/05/2019). עתירה זו נדחתה - על הסף בהיותה מוקדמת (ר' סעיף 5 בפסק

הדין) ואף לגופם של דברים (ר' סעיף 6 בפסק הדין). לא למותר להביא את הדברים הבאים מפסק הדין ביחס להתנהלות הפרקליטות ביחס לפרשה המדוברת:

” לגופם של דברים יוער כי, כידוע, ליועץ המשפטי לממשלה מסור שיקול דעת רחב ובית משפט זה יתערב בהחלטותיו רק במקרים חריגים בהם ההחלטה התקבלה בחוסר סבירות קיצוני, חוסר תום לב או על יסוד שיקולים זרים (ראו, למשל, בג”ץ 6087/17 אייבי נ’ היועץ המשפטי לממשלה; (24.9.2017) בג”ץ 4123/18 בן מאיר נ’ היועץ המשפטי לממשלה. (1.8.2018) בעתירה דנן לא נמצא בסיס המלמד כי התנהלות המשיב לוקה באלו מן הפגמים הללו. ההפך הוא הנכון, ממענה פרקליט המדינה עולה דווקא כי הפרקליטות אינה קופאת על שמריה ובוחרת את הממצאים החדשים שהתגלו ואת נפקותם.”

ט. סיכומם של דברים - דין העתירה דחייה

44. במסגרת הטיפול בבקשות העותר לפי חוק חופש המידע, התשנ”ח-1998 ניתן מענה כולל מקיף ומפורט לעותר, אשר הושקעו בו שעות עבודה רבות אל מול גורמים רבים.
45. לאור האמור, נבקש לדחות על הסף עתירת הפונה בבקשות אלה שכן אין ממש בטענות העותר. יצוין כי, מדובר בפונה שפנה מספר פעמים ליחידת חופש המידע במשטרה ואף הגיש בעבר עתירה אשר בעקבות המלצת בית המשפט העותר חזר בו ממנה. עוד יצוין כי המשטרה לא עמדה על תשלום הוצאות וזאת מתוך התחשבות בעותר. יחד עם זאת, נוכח ריבוי הבקשות והגשת עתירה חוזרת נבקש כי בית משפט ישית על העותר הוצאות.
46. אשר על כן, בית המשפט הנכבד מתבקש להורות על דחיית העתירה ולהשית על העותר את הוצאות המשיבה.